

نیاز و احساسی به نام همدردی با قربانیان جنگ همیشه وجود دارد

نستین یوجی ساساکی (برادرزاده ساداکو) و کوبایاشی (نماینده پیاد ساداکو) با اهالی رسانه در روزی عمومی جشنواره فیلم کودک برگزار شد.

در ابتدای این نشست، جعفر گوردزی مدیر اجرایی جشنواره درباره هماهنگی برای آوردن درنای کاغذی به ایران گفت که سفری که در ژاپن داشتیم، کفتم با آن سفر نگران نباشند. امیدواریم این اتفاق افتاده باشد و فیلم درنای کاغذی هم باعث شود که اتفاقی که منظر ما درستی است رخ دهد و تحقق صلح و دوستی، به دست آید.

در این نشست، یوجی ساساکی درباره سفرش به اصفهان برای رونمایی از تندیس درنای کاغذی، گفت: وقتی برای حضور در این مراسم آمدم، دیدیم که بهیچانه ای کشورها دیگر آمده اند و این جشنواره چقدر پیورود و تبلیغات در شهر داشته است. ما منتجب شدیم از این همه استقبال، بهیچانه ای آمدند و مراسمی که برگزار شد، بسیار خوب بود. حتی به مردم دوستانم خواهیم گفت که استقبال از درنای کاغذی چگونه بود و آنچه دیدیم آنچنان شنیدیم کلاما متفاوت بود.

در این نشست، یوگا آهنگرانی درباره قربانیان سندان ایران و ژاپن به دلیل استفاده از سلاح های شیمیایی در ویهوشی و سردشت گفت: ما هنوز ژاپن یک نقطه مشترک داریم و آن هم کشتار جمعی مردم بیگناه من بود. سفر به ژاپن باعث شد تا اتفاقی خوبی رخ افتاده است. بنیادی تشکیل شده اما در مورد شهرسردشت و اتفاقی که برای مردم آن شهر افتاده است، خیلی از جهاتی و برخی از مردم ما از آن اطلاع ندارند.

یوجی ساساکی درباره فعالیت بنیاد ساداکو توضیح داد: برای شناساندن اتفاقی که در ویهوشی رخ می دهد مردم خودشان فعالیت کردند و دولت ژاپن حتی به مردم خودشان از کار خودشان از سوی مردم صورت گرفت. از نظر دولت ما هنوز ندمت و دولت ایران شناساندن ویهوشی کاری انجام نداد. مردم ویاکگاهی دارند که اطلاع پرسانی می کنند که در ویهوشی چه اتفاقی افتاده است. این تنها مردم ایران نیست. در ایالات دیگر کشورها زیاد دیده می شود. تعدادی که اسپسیدیه های زمانه ما هستند، از تجزیه ای خود با اطلاع رانشان به مردم توضیح می دهند. یا در کودکی دیگر ما می شنوند و این واقعاً واقعاً تعریف می کنند. سیروس خبیر چونر در آمده به چگونگی آن واقعاً ویهوشی از تجزیه ای خود گفت: من در ویا به ویهوشی سفر کردم. اما هنوز اطلاع کافی که باید و باید عمق فاجعه گفته نشده است. ساداکو نماد قربانیان جنگ و دیمان آن هم است. من بیشتر با آن آشنا هستم اما هنوز اطلاع نداشته و این موضوع در کشورهای دیگر به این واقعاً می پردازند اما درباره واقعاً سردشت و حلچیه، بسیاری از مردم اطلاع دقیقی

ندارند. ما در موزه در پارک شهر پتل، ساداکو را نصب کردیم و درها را از اویران کردیم اما در موزه صلح ویهوشی ما خیلی وسیع است، هیچ چیزی که سردشت یا حلچیه یا بیماران شیمیایی وجود ندارد. از این بابت انتقاد کردیم و این سفر فرغی در این موزه داشته باشیم و فرشی را هم که بافته می شود، در این موزه به عنوان نماد قربانیان سردشت خواهیم داشت.

یوگا آهنگرانی در اولین بار این نشست گفت: جشنواره کودک برای ادمین بار این اتفاق را رقم زد. من هم در این زمینه با آقای میرعلی صحبت کردم و خوشحالم که این اتفاق افتاد.

گوردزی در ادامه مراسم به زحمات چندین معلم برای رقم خوردن این اتفاق اشاره کرد و گفت: برای سردشت، نماندگان بنیاد ساداکو، ماها تلاش کردیم و در ویزو هم خبر دادیم. خاتم گلبرگان (ایرانی قسیم ژاپن) بر اساس اختلاف سفارت با ایران، مراسم را با موضوع کودکان درگیر جنگ و ویهوشی برگزار کرده که در روزنامه ها به انعکاس خوبی داشته است.

ساساکی در ادامه آغاز سفرش درناها به دنیا گفت: سفر از ۲۰۰۷ در نیویورک در آمریکا آغاز شد، وین اتریش رسال ۲۰۰۹ و هواپیما در آمریکا در سال ۲۰۱۲ به راه سفرهای درنا را رقم زدند و آخرین سفر درنا به ایران در ۲۰۱۳ اتفاق افتاده است.

برادرزاده ساداکو درباره نیازی که برای سفر درنای کاغذی احساس شد، گفت: نیاز و احساسی به نام همدردی وجود دارد و ذاتی که این احساسی بین نرفته و این احساس همدردی با ساداکو (بهیچانه ای که این اتفاق برایش رخ داده است) وجود دارد، این

ایران سفر کند. البته بخش هایی از مراسم تندیس درنای کاغذی در روزگشت فیلمبرداری کردیم که احتمالاً در فیلم استفاده خواهد شد.

گوردزی در ادامه درباره پرسشهایی که باعث شد درنا به ایران سفر کند و در موزه سینما هدیه شود گفت: در سفری که به ژاپن داشتیم، صحبت های نهایی انجام شد و تصمیم گرفتند سینما درناهای کاغذی نوشته شود. آقای میرعلی به عنوان مدیر جشنواره حکم گرفته بودند و رسماً از بنیاد ساداکوخواستند تا در جشنواره کودک حاضر شود و بیشتر بتونیم تعامل داشته باشیم و به این نتیجه رسیدیم که درنای کاغذی داشته باشیم. طرحی هم مطرح شد که میدانی به نام ویهوشی نامگذاری کنیم. شهرداری هم نظر مثبت داشتند و تندیس درنا در میدان امام حسین (ع) اصفهان نصب شد. این تندیس نماد صلح است و ما هم پروژه زین را به دوستان هدیه کردیم تا به عنوان پروژه صلح کودک، نگهداری شود.

آهنگرانی با طرح این سوال گفت: بهتر نبود تمرکز بر روی سردشت و قربانیان آن باشد و میدانی به نام ویهوشی باشد؟

گوردزی در پاسخ به این سوال گفت: ما مراسم در شهرهای حلچیه، سردشت، ویهوشیها به صورت همزمان با اصفهان داشتیم. از سوی دیگر نمادی هم از ایران در فرغی که در موزه صلح خواهیم داشت، قرار گرفت. ما نشانها را ساخت فیلم و تندیس که در آن غرفه قرار می گیرد. صلح را انتقال خواهیم داد. نامه ما نشانها با اصفهان جدا بودند. بیانی تقدیم سازمان نام خواهد شد. اصفهان کودک باعث شد این دوستان به ایران آیند و سردشت به نام معرفی شود.

یوجی ساساکی درباره برگزاری جشنواره و انتقال صلح و دوستی به دیگر کشورها گفت: یکی از پیادهای مثبت و ارزشمند جشنواره نامه ای است که توسط کودکان تنظیم شد و اصفهان آن نشان می دهد. کودکان از جنگ بیزار هستند.

وی درباره برگزاری مراسم درنای کاغذی در ایران گفت: این کارها به این دلیل است که آنما حاضر شدیم، در ایران استقبال خوبی از ما شد و برگزاری مراسم در این کشور بسیار خوب بود. مردم ایران، مهربان و مردم صلح دوستی هستند. کوبایاشی نیز در ادامه گفت: من در برگزاری این مراسم درنای کاغذی دیدیم که مردم ایران بسیار مهربان هستند. از آنجایی که جنگ در دنیا نباشد و مردم صلح طلب هستند. به عقیده من مردم ایران در دنیا مایه صلح هستند. مردم صلح دارند و از این نظر شماره یک هستند. در خاتمه مراسم جعفر گوردزی گفت: درنای کاغذی و تولید فیلمی بر اساس آن را به فال کلی می گیریم و امیدواریم در ایام صلح و دوستی با برگزاری جشنواره کودک و نوجوان و ساخت فیلم، موفق عمل کنیم.

سفرها ادامه خواهد داشت. جشنواره ای ساداکو و احساسی مانند که چه اتفاقی برای ساداکو داده و احساس همدردی با ساداکو کنند. درنای کاغذی که با دست خود ساداکو ساخته شد بهترین چیزی است که می تواند نماد ساداکو و درها باشد. این درناها تعداد زیادی توسط ساداکو ساخته شده به همین دلیل تصمیم گرفتند این درناها را به کودکان دیگر بدهند تا پیام ایچی را بتوانند منتقل کنند. ساداکو آرزو داشته جنگ نباشد و آرزو داشته که خوب بشود در حالی حق مسلمش بوده است که سلامت زندگی کند.

وی درباره رفتن درنای کاغذی به نیویورک گفت: برای احساس همدردی در نهان نیویورک هم سفر کرد تا مردم با ساداکو همدردی کنند.

ساساکی درباره شعار دفاع از حقوق کودکان درگیر جنگ گفت: در جشنواره فیلم کودک و نوجوان ساداکو گرفته است، گفت: شعار خوبی است بچه ها به قربانیان اصلی جنگ هستند و با این پیام می گوینم که باید مراقب کودکان باشیم.

سیروس خبیر که فرار است ویهوشی درناهای کاغذی را بسازد، درباره سفر به ایران گفت: ما حضور ما نغمه کشینی به موزه صلح رفتیم و سفر درناها را مطلع شدیم و پیشهاد دادیم که این درناها به این سفر کنند. مردم ایران در فراری انتقال دادیم که با استقبال خوبی مواجه شد و آقای میرعلی در سفر بعدی آمدند و از نمایندگان بنیاد ساداکو دعوت کردند تا در ایران بیایند و درنای کاغذی را به جشنواره کودک بیاورند. این اتفاق رخ داد. وی درباره آنچه شاهد شدن فیلمنامه و ساختن فیلم درنای کاغذی، فیلمنامه را به گونه ای نوشتم که در آن نشانی از قربانیان سردشت، گنجانده شده است و در نهایت طی یک مسابقه تصمیم گرفته می شود که در